

Hippocrates & Co

Eitjes

Mara Simons (pseudoniem) is coassistent. Maandelijks verschijnt er een column van haar op de website van Medisch Contact.

beeld: Gettyimages

I'k wil graag mijn eitjes laten invriezen.' Voor mij zit een vrouw van een jaar of dertig. Vierkante bril, strakke spijkerbroek, zwarte pumps en een grote handtas. 'Aha', zeg ik. 'Ik kom eigenlijk op aanraden van een vriendin', begint ze. Ze doet haar tas open en haalt er een roze map uit tevoorschijn. Als ze het elastiek eraf haalt, zie ik een envelop met het logo van de huisartsenpraktijk waar ik mijn coschap loop en een grote stapel printjes van internet. Ze pakt een vulpen. 'Zij heeft het namelijk al gedaan, in Israël, en ze adviseerde mij om het ook zo snel mogelijk te doen.'

'Aha', zeg ik weer. Ik kijk naar het computerscherm waarin geboortjaar 1976 prijkt. Het is al de derde patiënt in een maand tijd die komt voor eicelvitricificatie. Een belletje naar het AMC, een beetje googlen en intussen weet ik al meer over diepvrieseieren dan de gemiddelde legbatterijkip.

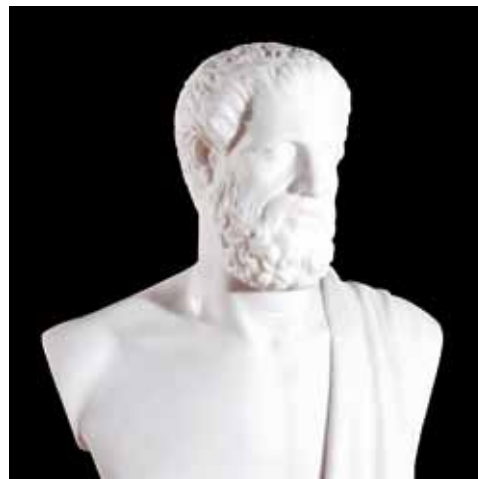
'En nu weet ik natuurlijk dat het sinds kort ook in Nederland kan, dus ik wil daar graag wat meer informatie over.' Ze heeft haar pen neergelegd, drukt haar gemanicuurde vinger toppen een aantal keren tegen elkaar en kijkt me aan alsof ze informeert naar de technische details van haar nieuw te kopen Vespa. Ze lacht een serene glimlach. Advocate, gok ik, of anders iets commercieels bij een of andere multinational.

'Ik heb gewoon op dit moment het idee dat een kind nog niet in mijn leven past. Mijn vriend en ik zijn nu twee jaar samen, maar kinderen, dat is toch wel een stap verder. Bovendien, ik zit nog midden in mijn carrière. Hij natuurlijk ook. We willen nog reizen...' Haar vingers gaan door de stapels papieren die ze bij zich heeft. Ik zie krantenartikelen, een website genaamd infertility.com en wat teksten in het Hebreeuws voorbijschieten.

'Bovendien', zegt ze terwijl ze in één vlugge beweging haar Blackberry checkt op nieuwe berichten, 'zijn we er denk ik ook financieel nog niet klaar voor. Een kind krijgen en opvoeden, dat is nogal een investering, nietwaar?'

'Ja', zeg ik langzaam. 'Eicellen invriezen trouwens ook.'

Ze draait de dop van haar vulpen. 'Ja, dat was

ook een van mijn vragen. Op welk bedrag moet ik rekenen?'

'Minstens tienduizend euro.'

Ze verschiet niet, knikt alleen en schrijft het bedrag op het witte vel.

'Ik ben aanvullend verzekerd', zeg ze.

'Het wordt niet vergoed', zeg ik.

'Is het belastingaftrekbaar?'

Belastingaftrekbaar? Is mezelf inspuiten met hormonen, mijn eicellen in de diepvries stoppen om ze vijf jaar later weer op te halen, te ontdooien, met sperma van een nog nader te bepalen man te besproeien en dan weer terug in mijn lichaam te plaatsen om er een kind uit te kweken aftrekbaar van de belasting?

'Ik heb geen idee.'

'Belasting – weet ze niet' zie ik op zijn kop in sierlijke letters op het papier verschijnen.

'Kunt u me verwijzen naar een centrum met meer expertise op dit gebied?', vraagt ze.

Na ook met de huisarts gesproken te hebben, tikt ze op haar hoge hakken de spreekkamer uit, verwijsbrief in haar hand. Ik kijk haar na. Misschien is dit het moment om me hoofdschuddend af te vragen waar het heen gaat met de moderne geneeskunde.

Aan de andere kant, ik ben zelf vijftientwintig, sta hopelijk zelf aan het begin van een carrière. Je weet het nooit. Wie weet zijn mijn eieren over tien jaar wél belastingaftrekbaar...

Ik heb het idee dat een kind nog niet in mijn leven past

/columns

De online columnisten van Medisch Contact laten zich af en toe ook in het weekblad lezen. Zie voor al hun prikkelende bijdragen: www.medischcontact.nl/columns.